

Argiris Jason Nakos

Γράμματα από την Βραζιλία

Αργύρης Τζέισον Νάκος

Γράμματα από την Βραζιλία

ISBN 978-960-93-7402-6

Copyright: Αθήνα 2015

Επικοινωνία: argirisjasonnakos@yahoo.com

Ο Αργύρης Νάκος ή Τζέισον όπως τον αποκαλούν οι περισσότεροι φίλοι του ανά τον κόσμο, γεννήθηκε το 1979 στην Αθήνα και είναι απόφοιτος της Ακαδημίας Πλοιάρχων του Εμπορικού Ναυτικού. Η ενασχόληση του με την θάλασσα, τα ταξίδια και τις ανθρώπινες σχέσεις, του προσέφεραν εμπειρίες οι οποίες έγιναν το έναυσμα για την έμπνευση του ώστε να στραφεί στην συγγραφική τέχνη. Με το δεύτερο βιβλίο του “Γράμματα από την Βραζιλία”, ο συγγραφέας, μας πάει ένα ασυνήθιστο ταξίδι στα λιμάνια της λατινοαμερικής χώρας, και όχι μόνο. Μία ιστορία, η οποία είναι βασισμένη σε αληθινά γεγονότα.

Άλλα του βιβλία:
Μέχρι την Λισσαβόνα

Στο εξώφυλλο, απεικονίζεται επεξεργασμένο απόσπασμα από ναυτικό χάρτη των εκδόσεων του Βρετανικού Ναυαρχείου. Οι φάκελοι και τα γράμματα, είναι πραγματικά.

Αφιερωμένο σε εκείνες τις γυναίκες.

ΑΘΗΝΑ Πριν

Μάρτιος 1998

Ο Κυριακάτικος ήλιος του Αττικού ουρανού, πάντα δελέαζε τους Αθηναίους για έναν περίπατο στο κέντρο της πόλης. Μιας πόλης, που φαντάζει διαφορετική από τις υπόλοιπες μέρες της εβδομάδας. Πόσο μάλλον την άνοιξη. Φίλοι που συναντώνται από διάφορες περιοχές της Αθήνας και απολαμβάνουν τον περίπατο τους, κάτω από την Ακρόπολη, συζητώντας και φιλοσοφώντας. Μια συνήθεια, που κρατάει χιλιάδες χρόνια σε αυτή την πόλη. Δύο χρόνια πριν αρχίσει ο εικοστός πρώτος αιώνας, οι άνθρωποι περισσότερο μιλούσαν και έγραφαν παρά πληκτρολογούσαν. Η κοινωνικότητα και οι ανθρώπινες επαφές δεν ήταν συγκεντρωμένες σε έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή ή σε ένα τάμπλετ. Ήταν ακόμα η εποχή που οι άνθρωποι γνώριζαν ανθρώπους και όχι ηλεκτρονικά προφίλ.

Σε μία από εκείνες τις ηλιόλουστες Κυριακές, ο Ερρίκος με την Βερόνικα, ένα ερωτευμένο νεαρό ζευγάρι, απολαμβάνουν την μέρα βαδίζοντας στα χωμάτινα δρομάκια του Εθνικού Κήπου κρατώντας ο ένας το χέρι του άλλου.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Δεν μπορώ να πω... Αυτή την υπέροχη μέρα την απολαμβάνω με τον καλύτερο τρόπο. Συνοδεύοντας μια βασίλισσα στον Βασιλικό Κήπο!

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Δεν είμαι βασίλισσα!

ΕΡΡΙΚΟΣ: Πώς δεν είσαι; Είσαι η βασίλισσα της καρδιάς μου!

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Ερρίκο! Σταμάτα επιτέλους! Δεν νοιώθω καλά όταν με κολακεύεις έτσι!

ΕΡΡΙΚΟΣ: Καλά, με συγχωρείς. Απλά νοιώθω πράγματα για σένα και θέλω να τα εκφράζω. Έστω και με αυτόν τον ίσως αστείο τρόπο.

Η Βερόνικα του δίνει ένα πεταχτό φιλί στο στόμα.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Ξέρω πως νοιώθεις για μένα. Και είμαι χαρούμενη γι' αυτό.

Καθώς περπατούν, η Βερόνικα βλέπει ένα άδειο παγκάκι.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Δεν καθόμαστε λίγο;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Ό,τι επιθυμεί η πριγκίπισσα.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Μπα! Τι βλέπω; Μου υποβάθμισες τον τίτλο;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Όχι και στον υποβάθμισα! Τι θα προτιμούσες δηλαδή; Να μοιάζεις στην Βασίλισσα Ελισάβετ ή στην Πριγκίπισσα Νταϊάνα;

Η Βερόνικα χαμογελάει.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Αν είναι να έχω το τέλος της δεύτερης, θα προτιμούσα να είμαι μια κοινή θνητή σαν την Κιμ Μπάσιντσερ!

Κάθονται στο παγκάκι και ο Ερρίκος τη αγκαλιάζει.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Δηλαδή θέλεις να γίνεις πιο άσχημη; Γιατί η Κιμ μπροστά σου δεν πιάνει μία!

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Πάλι υπερβάλεις!

ΕΡΡΙΚΟΣ: Εντάξει. Σταματάω. Δεν είναι όμορφα τώρα που είμαι ελεύθερος και έχουμε όλο τον χρόνο δικό μας;

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Ναι. Όμορφα είναι. Μετά όμως που θα λείπεις;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Βρε καρδούλα μου! Πάλι τα ίδια; Αφού τα είπαμε! Για λίγο καιρό θα είναι.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Ακόμα δεν μπορώ να καταλάβω γιατί έφυγες από εκεί που ήσουν. Μια χαρά ήσουν σε εκείνο το πλοίο. Μέρα παρά μέρα, ήσουν εδώ και όποτε μπορούσα ερχόμουν και εγώ μαζί σου. Τι σε έπιασε και θέλεις να πας στο εξωτερικό;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Τέσσερα χρόνια είμαι σε αυτή την εταιρία και ακόμα είμαι Ανθυποπλοίαρχος. Και από ό,τι φαίνεται, δεν έχουν σκοπό να με προάγουν. Βαρέθηκα.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Και είναι λύση το να πας να ταξιδέψεις στους ωκεανούς;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Ίσως και να είναι. Είναι όμως και επιθυμία.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Επιθυμία;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Ναι. Πάντα ήθελα να κάνω ένα μεγάλο ταξίδι στο εξωτερικό.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Δεν μου το είχες πει αυτό! Και ήταν ανάγκη να παρατήσεις την δουλειά που είχες, για να ταξιδέψεις έξω; Θα

μπορούσαμε να το κάνουμε και μαζί αυτό σε κάποια από τις άδειες σου. Ας πούμε, να πηγαίναμε κάπου στην Ευρώπη.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Εσύ μου μιλάς για τουρισμό. Δεν είναι το ίδιο. Άλλο είναι το να ταξιδεύεις με ένα πλοίο και να διασχίζεις τους ωκεανούς. Να γνωρίζεις μακρινές χώρες. Άλλους ανθρώπους. Τον τρόπο που ζουν. Την καθημερινότητά τους. Από την στιγμή που άρχισα να κάνω αυτή την δουλειά, ταξιδεύω μόνο στο Αιγαίο. Θέλω να δω και κάτι άλλο.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Βρες ένα πλοίο που να ταξιδεύει στο Ιόνιο. Να κάτι καινούριο για σένα! Εκεί, δεν έχεις δουλέψει ποτέ!

ΕΡΡΙΚΟΣ: Φαντάσου... Ούτε στην άλλη μεριά της Ελλάδας δεν έχω ταξιδέψει.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Και γι' αυτό θα πας στην άλλη μεριά του κόσμου; Εμένα δεν με σκέφτεσαι καθόλου;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Σε σκέφτομαι και το ξέρεις αυτό. Ένα ταξίδι θα είναι, για λίγους μήνες. Μετά θα είμαι και πάλι εδώ. Σκέψου μόνο τα χρήματα που θα μαζέψω. Οι μισθοί, εκεί, είναι πολύ καλύτεροι. Έτσι, όταν θα επιστρέψω, θα μπορέσουμε να κάνουμε περισσότερα πράγματα μαζί. Όλα θα μπουν σε νέα βάση.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Μα ήδη είμαι καλά μαζί σου. Δεν χρειάζομαι τίποτα περισσότερο.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Βερόνικα... Ο κάθε άνθρωπος έχει ένα όνειρο και για να το κατακτήσει πρέπει να κάνει μια διαδρομή. Όσο πιο μεγάλο είναι το όνειρο, τόσο πιο μεγάλη και η διαδρομή. Έτσι και εγώ αποφάσισα να κάνω την δική μου και να μοιραστώ μαζί σου εκείνα

που θα κερδίσω. Εσύ δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα. Απλώς περίμενε, και δεν θα αργήσω.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Δεν ξέρω. Εγώ, πάντως, δεν θέλω να φύγεις.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Για λίγο καιρό θα είναι ρε μωρό μου! Θα περάσει ο καιρός χωρίς να το καταλάβεις. Θα δεις! Πάλι εδώ θα είμαστε και θα απολαμβάνουμε τις βόλτες μας.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Ας αφήσουμε καλύτερα αυτή την συζήτηση.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Όπως θέλεις. Τι λες; Πάμε να συνεχίσουμε προς την Πλάκα;

Απρίλιος 1998

Ο Ερρίκος κάθεται στον καναπέ του σπιτιού του και πίνει τον πρωινό του καφέ, διαβάζοντας μια εφημερίδα. Το σπίτι του είναι μια ευρύχωρη γκαρσονιέρα ορόφου με απλή και λιτή διακόσμηση. Από την ανοιχτή μπαλκονόπορτα φαίνεται και η μεγάλη βεράντα που έχει θέα την Ακρόπολη. Ακούγεται το κουδούνι. Σηκώνεται και ανοίγει την πόρτα. Είναι ο φίλος του ο Νικήτας ο οποίος είναι ένας γυμνασμένος άνδρας, ντυμένος με αθλητικά ρούχα, κουβαλώντας στον ώμο του μια αθλητική τσάντα.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Καλώς τον Μπρους Λι!

Ο Νικήτας μπαίνει μέσα και κλείνει την πόρτα καθώς ο Ερρίκος επιστρέφει στην θέση του.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Ξύπνησες ή ακόμα είσαι στην προσπάθεια;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Έχω καμιά ώρα που σηκώθηκα.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Πώς και έτσι; Τέτοια ώρα που το διαλύσαμε εχθές, περίμενα να κοιμάσαι ακόμα.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Δηλαδή... Ερχόσουν για να με ξυπνήσεις;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Φυσικά! Με ποιον θα έπινα καφέ;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Ωραίος είσαι ρε! Αν μου χαλάσει το ξυπνητήρι, θα σε έχω υπ' όψιν μου.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Καλά... Άντε ετοιμάσου να πάμε έξω για καφέ. Έξω, είναι χαρά Θεού.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Δεν γίνεται. Και αν με πάρουν τηλέφωνο για δουλειά ποιος θα το σηκώσει; Το πορτατίφ;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Και πώς θα γίνει τώρα; Κάθε πρωί θα στέκεσαι σαν μπάστακας πάνω από το τηλέφωνο μήπως και χτυπήσει;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Έχεις καμιά καλύτερη λύση;

Ο Νικήτας παρατάει σε μία καρέκλα την τσάντα και κάθεται στον καναπέ.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Γιατί δεν αγοράζεις ένα από εκείνα τα ασύρματα τηλέφωνα; Έχουν αρχίσει να γίνονται μόδα.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Ναι... Να περπατώ στον δρόμο και να μιλώ στο τηλέφωνο σαν βλάκας. Φαντάσου, παράλληλα, να τρώω και καμιά τυρόπιτα. Να με πιάσει και καμιά φαγούρα και να μην έχω χέρι να ξυστώ.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Για ευκολία στο λέω ρε!

ΕΡΡΙΚΟΣ: Άσε, προτιμώ τα δύσκολα. Εσύ; Δεν έχεις μάθημα;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Έχω σε δύο ώρες. Περιμένω κάτι θείτσες για να τους κάνω μαθήματα αυτοάμυνας.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Δηλαδή, σε περίπτωση που τις επιτεθεί κανένας τσαντάκιας, θα τις μάθεις πως να τον δείρουν;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Γι αυτό με πληρώνουν.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Και πώς τα βλέπεις; Θα τα καταφέρουν να γίνουν νίντζα;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Πλάκα μου κάνεις; Σαν ντουλάπες είναι και οι δύο. Απορώ τι τα θέλουν τα μαθήματα. Και να τις επιτεθεί κανείς, μόνο επάνω του να πέσουν, θα τον κάνουν φύλλο για μπουγάτσα.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Μπορεί να έρχονται απλώς για να αδυνατίσουν.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Αν είναι έτσι, να σταματήσω τις πολεμικές τέχνες στην σχολή και να το γυρίσω στο χουλαχουπ!

ΕΡΡΙΚΟΣ: Ε όχι ρε φίλε! Δεν είπαμε και έτσι! Ο άνθρωπος που σπάει σανίδες με το κεφάλι να σπάει την μέση του για να μην του πέσει κάτω το κουλούρι; Ντροπή!

ΝΙΚΗΤΑΣ: Στεφάνι το λένε ρε! Όχι κουλούρι!

ΕΡΡΙΚΟΣ: Δεν πα' να το λένε όπως θέλει... Σάμπως θα το φάω ή θα το βάλω στο κεφάλι μου;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Τέλος πάντων... Η Βερόνικα τι κάνει;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Έχει στρωθεί στο διάβασμα. Δίνει σε λίγο καιρό για εκείνο το δίπλωμα στο πιάνο, και καταλαβαίνεις...

ΝΙΚΗΤΑΣ: Πώς τα πάτε; Το χώνεψε που θα πας να ταξιδέψεις έξω;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Πιστεύω πως αρχίζει να το δέχεται. Εντάξει, την καταλαβαίνω. Αλλά τι να κάνω ρε φίλε;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Αν σε αγαπάει, θα σε καταλάβει και εκείνη. Εσύ, κοίτα να κάνεις αυτό που πρέπει και από εκεί και πέρα θα φανεί τι αξίζει και τι όχι.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Αρκεί να σκεφτεί πόσο καλύτερα θα είμαστε μετά. Αφού όταν γυρίσω σκέφτομαι να το προχωρήσω μαζί της.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Δηλαδή;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Να το κάνουμε κάπως πιο επίσημο.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Να τα! Βγάλαμε λαυράκι πρωί πρωί!

ΕΡΡΙΚΟΣ: Μην πας και της πεις τίποτα! Απλώς έκανα μια σκέψη και στην λέω, γιατί είσαι το καλύτερο μου φιλαράκι και ξέρω πως μπορώ να σε εμπιστευθώ.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Μην ανησυχείς, θα μείνει μεταξύ μας. Αλλά αν το προχωρήσετε για γάμο και δεν είμαι εγώ ο κουμπάρος, κόβουμε την καλημέρα! Στο λέω!

ΕΡΡΙΚΟΣ: Πώς θα την κόψουμε δηλαδή; Στην μέση; Μετά θα πρέπει να σου λέω καλή ή μέρα;

Χτυπάει το τηλέφωνο που βρίσκεται σε ένα τραπεζάκι δίπλα από τον καναπέ. Ο Ερρίκος το σηκώνει.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Παρακαλώ!

Καθώς ακούει ποιος είναι, ενθουσιάζεται.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Βεβαίως και μπορώ! Μισό λεπτό να σημειώσω την διεύθυνση.

Ο Νικήτας που τον παρακολουθεί, αρπάζει αμέσως την εφημερίδα και ένα στυλό που βρίσκεται στο τραπέζι και του τα δίνει. Ο Ερρίκος τα παίρνει και συνεχίζει να μιλάει στο τηλέφωνο, σημειώνοντας.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Μάλιστα. Θα τα πούμε από κοντά σε λίγη ώρα. Σας ευχαριστώ πολύ!

Κλείνει το τηλέφωνο και κοιτά χαρούμενος τον Νικήτα ο οποίος τον κοιτά με περιέργεια.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Τι έγινε ρε; Ποιος ήταν;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Ήταν από μια ναυτιλιακή! Με ζήτησαν για δουλειά!

Ο Ερρίκος σφίγγει τις γροθιές του από ικανοποίηση.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Τα κατάφερα ρε!

ΝΙΚΗΤΑΣ: Μπράβο ρε φίλε! Επιτέλους θα σε ξεφορτωθούμε!

ΕΡΡΙΚΟΣ: Πρέπει να ετοιμαστώ. Με περιμένουν από εκεί για να μου πουν τα σχετικά.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Εντάξει. Πάω και εγώ προς την σχολή. Πέρανα μετά από 'κει για να μου πεις και τα νέα!

Ο Νικήτας σηκώνεται και παίρνει την τσάντα του στον ώμο.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Είσαι γουρλής ρε! Με το που ήρθες έσκασε δουλειά!

ΝΙΚΗΤΑΣ: Μην νομίζεις πως θα την βγάλεις τσάμπα! Θα κεράσεις το βράδυ. Θαλασσοπόρε!

Ο Ερρίκος έχει φτάσει στον Πειραιά και μπαίνει στα γραφεία μιας ναυτιλιακής εταιρίας. Στην αίθουσα υποδοχής, βρίσκεται μια νεαρή γραμματέας η οποία τον βλέπει και του χαμογελά με ευγένεια, καθώς εκείνος πλησιάζει προς το γραφείο της.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Καλημέρα σας. Τι θα θέλατε παρακαλώ;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Καλημέρα. Έχω ραντεβού με τον υπεύθυνο των πληρωμάτων.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Είσαστε ο Ανθυποπλοίαρχος που μιλήσαμε πριν;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Μάλιστα.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Παρακαλώ, περάστε στο βάθος του διαδρόμου. Εκεί, είναι το γραφείο του Καπετάν Γιάννη, του Αρχικαπετάνιου της εταιρίας. Σας περιμένει.

Μετά από λίγα λεπτά, ο Ερρίκος βρίσκεται καθισμένος σε μια πολυθρόνα μπροστά από το γραφείο του Αρχικαπετάνιου και τον ακούει με προσοχή.

ΑΡΧΙΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ: ...καταλαβαίνω πως πρώτη φορά πας σε ποντοπόρα πλοία και θα είναι δύσκολα στην αρχή. Η φύση της δουλειάς μας δεν έχει καμία σχέση με την ακτοπλοΐα που ήσουν πριν. Νέος είσαι όμως και θα τα καταφέρεις. Ο Καπετάν Αρίστος είναι πολύ καλός άνθρωπος και θα σε βοηθήσει. Αρκεί να προσπαθήσεις και εσύ να μάθεις την δουλειά. Στο χέρι σου είναι όλα.

ΕΡΡΙΚΟΣ: Να είστε βέβαιος πως δεν θα σας απογοητεύσω.

ΑΡΧΙΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ: Χαίρομαι που το ακούω αυτό. Το πλοίο που θα πας, λέγεται "Sea Dream". Δηλαδή, θαλασσινό όνειρο. Με τα αγγλικά πώς τα πας;

ΕΡΡΙΚΟΣ: Τα μιλάω αρκετά καλά.

ΑΡΧΙΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ: Ωραία. Άκου λοιπόν πως έχουν τα πράγματα. Το πλοίο θα φτάσει σε λίγες μέρες στο Σαλβαδόρ της

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below

